

Nr 99.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt förrådsdrängen vid arméns intendenturförråd å Karlsborg A. Stendahl; given Stockholms slott den 17 mars 1916.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att förrådsdrängen vid arméns intendenturförråd å Karlsborg August Stendahl må från och med månaden näst efter den, under vilken han efter uppnådd ålder av 60 år erhåller entledigande från sin anställning, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 400 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

B. B. E. Mörcke.

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 17 mars 1916.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Mörcke, anförde härefter:

»I underdånig skrivelse den 11 oktober 1915 har generalintendenten gjort framställning om beredande av en årlig pension av 600 kronor åt förrådsdrängen vid arméns intendenturförråd å Karlsborg August Stendahl.

Såsom skäl härför har anförts, *att* Stendahl är född den 9 december 1856 och således år 1916 uppnår en ålder av 60 levnadsår, *att* han den 9 november 1880 anställts såsom förrådsdräng vid arméns intendenturförråd å Karlsborg och följaktligen innehaft en oavbruten anställningstid i statens tjänst av 35 år, *att* han på grund av sjukdom endast i ringa grad kan genom eget arbete försörja sig, ett förhållande, som dessutom med tilltagande ålder kommer att ytterligare nedsätta hans förmåga att kunna i någon nämnvärd mån bidra till sitt uppehälle, *samt att*

Stendahl under den tid, han varit anställd i statens tjänst, med största plikttrohet fullgjort sitt arbete och såväl i som utom tjänsten städse iakttagit en i allo hedrande vandel.

Vid framställningen hava fogats dels läkarintyg, utvisande att Stendahl på grund av organiskt hjärtfel är mindre arbetsför och endast kan anses förmögen till lättare kroppsarbete, dels ock intyg av vice ordföranden i vederbörande kommunalnämnd därom, att Stendahl är medellös.

Arméförvaltningens intendents- och civila departement samt sjukvårdsstyrelse hava överlämnat en från chefen för arméns intendenturförråd å Karlsborg infordrad uppgift rörande Stendahls avlöningsförhållanden under de senaste åren, av vilken uppgift framgår, att Stendahl, förutom fri bostad, vedbrand och lyse, uppburit en kontant avlöning, som uppgått under år 1910 till 768 kronor 50 öre, under år 1911 till 761 kronor 25 öre, under år 1912 till 759 kronor, under år 1913 till 782 kronor 90 öre samt under år 1914 till 917 kronor 60 öre. I betraktande av Stendahls långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst och hans på grund av sjukdom nedsatta arbetsförmåga hava nämnda departement och sjukvårdsstyrelse förklarat sig anse det vara med rättvisa och billighet förenat, att något understöd för ålderdomen bereddes honom. Då den beräkningsgrund, som i allmänhet av Kungl. Maj:t och riksdagen under de senare åren följts vid beviljandet av dylik pension, nämligen densammas bestämmande till omkring två tredjedelar av den årsinkomst, vederbörande befattningshavare under senare delen av sin anställningstid av staten uppburit, i generalintendentens föreliggande förslag tillämpats och då däremot intet syntes vara att erinra, hemställde departementen och sjukvårdsstyrelsen, att Stendahl måtte från allmänna indragningsstaten tilldelas en årlig pension av 600 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under vilken han efter fyllda 60 år erhöle entledigande från sin befattning.

Då Stendahl, enligt vad handlingarna gåve vid handen, inom kort syntes bliva av sjuklighet nödsakad att lämna sin anställning vid intendenturförrådet å Karlsborg, vilken han under lång tid skött med gott vitsord, har *statskontoret* förklarat sig anse billigt, att honom bereddes någon pension efter avgången. Med hänsyn till de förmåner i tjänsten, som Stendahl åtnjöte, hade pensionsbeloppet föreslagits till 600 kronor. Emellertid hade pensioner till arbetare hittills icke avpassats efter de avlöningsförmåner, de åtnjöte, detta säkerligen av den anled-

ningen, att dessa förmåner vore synnerligen varierande och beroende av växlingarna å arbetsmarknaden. I stället hade pension till vanlig arbetare pläгат bestämmas till 300 kronor och för arbetare av det slag, vartill Stendahl torde få räknas, till 400 kronor. På grund härav hemställde statskontoret, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen medgiva, att Stendahl finge från och med månaden näst efter den, under vilken han efter uppnådd ålder av 60 år avginge från sin befattning, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 400 kronor.

Departements-
chefen.

I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna anser jag billigheten fordra, att då Stendahl till följd av ålder och sjukdom snart torde bliva ur stånd att med eget arbete försörja sig, pension beredes honom av allmänna medel. I fråga om pensionsbeloppet ansluter jag mig till den av statskontoret uttalade meningen. Jag får alltså hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att förrådsdrängen vid arméns intendenturförråd å Karlsborg August Stendahl må från och med månaden näst efter den, under vilken han efter uppnådd ålder av 60 år erhåller entledigande från sin anställning, under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 400 kronor.»

Till denna departementschefens, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Erik von Horn.